

Книгата на Даниил — петдесет и шеста част

Разкриване на тайната на Откровение 17: Последното пророчество за великата блудница и звяра

Jeff Pippenger

2024-01-20

Последното представяне на царствата от библейското пророчество се намира в Откровение, глава седемнадесета. В тази глава, в трети стих, Йоан е отнесен в „пустинята“, за да може ангелът да му покаже съда над пророческата „голяма блудница“, която седи над „много води“ и която е извършила „блудство“ с „земните царе“.

И дойде един от седемте ангела, които имаха седемте чаши, и говори с мене, като ми каза: Ела тук; ще ти покажа съда над великата блудница, която седи над многото води, с която земните царе блудстваха и жителите на земята се опиха от виното на нейното блудство. И ме отнесе духом в пустинята; и видях жена, седнала на звяр с алена окраска, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. Откровение 17:1–3.

Според собствените думи на Йоан „пустинята“ представлява хиляда двеста и шестдесетте години на папското управление — от 538 година до времето на края през 1798 година.

И жената побягна в пустинята, където има място, приготвено от Бога, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дни. ... А на жената бяха дадени двете крила на голям орел, за да отлети в пустинята, на своето място, където се храни за време, времена и половина време, далеч от лицето на змията. Откровение 12:6, 14.

В духа Йоан бе пренесен в хиляда двеста и шестдесетте години на папското управление. Тези години бяха предобразени от трите години и половина суша по времето на Йезавел, Ахав и Илия. Тези години трябваше да продължат, докато папството не получи смъртоносната си рана през 1798 г., защото бе „определено“ това да се случи в края на първото негодувание, което бе краят на войната, доведена върху светилището и множеството чрез двете опустошителни сили на езичеството и папизма. Всички тези факти бяха изложени в неотдавнашни статии.

„Голямата блудница“ е Исаиевата тирска блудница, която трябваше да бъде забравена за седемдесет символични години, които бяха „дните на един цар“. Историята на Съединените щати е историята на символичните седемдесет години, които бяха предобразени чрез седемдесетте години на плен по време на царуването на Вавилон, първото царство на библейското пророчество. През тази история голямата тирска блудница трябваше да бъде забравена. В края на тази история тя трябваше да бъде припомнена и отново да излезе и да пее песните си, като по този начин блудства с земните царе. Йоан бе духовно пренесен в историята на папското управление, за да види съда над папската власт. Присъдата над дъщеря на свещеник, която вършеше блудство, беше да бъде изгорена с огън.

И дъщерята на който и да е свещеник, ако се оскверни, като блудства, безчести баща си; с огън да бъде изгорена. Левит 21:9.

Във видението за съда над голямата блудница, което бе дадено на Йоан от един от ангелите, излял една от седемте последни язви, се виждаше, че тя бе изгорена с огън.

И десетте рога, които видя върху звяра, те ще намразят блудницата, ще я направят пуста и гола, ще ядат плътта ѝ и ще я изгорят с огън. Откровение 17:16.

Водите, върху които седи голямата блудница, са народите на света, които ще бъдат доведени под нейната власт, когато Съединените щати измамят целия свят да се поклони на звяра, който е също и голямата блудница. Тогава Съединените щати стават главният цар сред десетте царе, представени в пророчеството на Откровение седемнадесета глава, и в тази илюстрация Съединените щати представляват първия цар, който извършва блудство с блудницата, макар че след това тя ще извърши този акт с всички царе.

Първият цар от многото царе е представен чрез Ахав, който беше женен за голямата блудница, представена като Езавел в Тиатирската църква. Съдът над Езавел (голямата блудница) се извършва от десетте царе, които ще бъдат принудени в съюз между църква и държава чрез силата на Съединените щати. Тези царе ще се съгласят да позволят на папството да управлява света (да седи върху водите), въпреки своята омраза към блудницата.

И десетте рога, които видя, са десет царе, които още не са получили царство; но приемат власт като царе за един час заедно със звяра. Те имат една мисъл и ще дадат силата и властта си на звяра. Те ще воюват против Агнето, и Агнето ще ги победи; защото Той е Господ на господарите и Цар на царете; и ония, които са с Него, са призвани, избрани и верни. И той ми казва: Водите, които видя, дето седи блудницата, са племена и множества, народи и езици. И десетте рога, които видя на звяра, те ще намразят блудницата, и ще я направят пуста и гола, и ще изядат плътта ѝ, и ще я изгорят с огън. Защото Бог е вложил в сърцата им да изпълнят Неговата воля, и да бъдат единомислени, и да дадат царството си на звяра, докато се изпълнят Божиите думи. А жената, която видя, е онзи велик град, който царува над земните царе. Откровение 17:12–18.

„Десетте царе“ (Организацията на обединените нации) всъщност мразят папството, но са принудени от обстоятелствата да предадат краткотрайното си царство на папската власт с напразната надежда да спасят света от нарастващите му бедствия. Когато осъзнаят нейната измама, те стават оръдие да я изгорят с огън в изпълнение на закона в Левит.

„Десетте царе“ „водят война с Агнето“ чрез преследването, което нанасят върху Божия народ в последните дни.

Защо се разяряват народите и племената замислят суетно нещо? Земните царе се надигат и управниците се съвещават заедно против Господа и против Неговия Помазаник, казвайки: Нека разкъсаме техните окови и да отхвърлим от себе си въжетата им. Оня, Който седи на небесата, ще се посмее; Господ ще ги има в присмех. Тогава ще им говори

в гнева Си и ще ги смути в яростното Си негодувание. Псалми 2:1–5.

Преследването, което се извършва за папството от земните царе, бе извършено и срещу Христос на кръста.

Който чрез устата на Своя служител Давид си казал: „Защо се разяриха езичниците, и людетe намислиха суетни неща? Земните царе се надигнаха, и управниците се събраха заедно против Господа и против Неговия Христос.“ Защото наистина против Твоя свят Отрок Исус, Когото си помазал, се събраха Ирод и Понтий Пилат, заедно с езичниците и с Израилевите люде, за да извършат всичко, което Твоята ръка и Твоят съвет отнапред бяха определили да стане. Деяния 4:25–28.

„Земните царе“, които се надигнаха против Христос при Неговото разпятие, представляват „десетте царе“ от Откровение 17, които отново воюват с Агнето, като преследват Неговия народ. При кръста тези царе бяха „събранието на нечестивите“, които „обкръжиха“ Христос, и които правят същото отново с Неговия народ в последните дни.

Защото кучета ме наобиколиха; сборище от нечестивци ме обкръжи; прободоха ръцете ми и нозете ми. Мога да изброя всичките си кости; те ме гледат и ме зяпат. Разделят помежду си дрехите ми и хвърлят жребий за облеклото ми. Псалми 22:16–18.

Десетте царе, които докарват съд над голямата блудница, я изгарят с огън, защото тя е блудница, която се представя за дъщеря на свещеник. Тези царе са представени и като „кучета“, и десетте царе не само ще изгорят голямата блудница с огън, но и ще „ядат плътта ѝ“. Смъртта на Езавел настъпи, когато тя беше хвърлена от стената и се разплиска по земята, а след това дойдоха кучетата и изядоха плътта ѝ.

А когато Ииуй дойде в Йезраел, Езавел чу за това; и тя насури лицето си, и украси главата си, и погледна през прозореца. И когато Ииуй влизаше през портата, тя каза: Мир ли имаше Зимрий, който уби господаря си? А той вдигна лицето си към прозореца и каза: Кой е на моя страна? Кой? И към него надникнаха двама или трима скопци. И той каза: Хвърлете я долу. И те я хвърлиха долу; и част от кръвта ѝ опръска стената и конете; а той я стъпка с нозете си. И когато влезе вътре, яде и пи, и каза: Идете сега, вижте тази проклета жена и я погребете; защото е царска дъщеря. И те отидоха да я погребат; но не намериха от нея нищо повече освен черепа, нозете и дланите на ръцете ѝ. Затова се върнаха и му известиха. А той каза: Това е словото Господне, което Той изрече чрез слугата Си Илия Тесвиеца, като каза: В дела на Йезраел кучетата ще изядат плътта на Езавел; и трупът на Езавел ще бъде като тор върху лицето на полето в дела на Йезраел, тъй че няма да могат да кажат: Това е Езавел. 4 Царе 9:30–37.

Десетте царе, които са Организацията на обединените нации, чийто върховен цар са Съединените щати, ще докарат съд над папството, като я изгорят с огън и изядат плътта ѝ. Този съд е онова, което ангелът дойде да покаже на Йоан, и за да стори това, той отведе Йоан в историята на пустинята, но не просто в някакъв случаен момент от историята на пустинята, а до самия край на този период. Очевидно е, че Йоан е бил поставен в края на хилядата двеста и шестдесетте години, защото, когато вижда жената, тя вече е била

опиянена от кръвта на гонението и вече е била определена като майка на блудниците.

И ме отнесе с духа в пустинята; и видях жена да седи на звяр с багрен цвят, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. И жената беше облечена в пурпур и багреница и украсена със злато, скъпоценни камъни и бисери; и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мерзости и нечистотиите на нейното блудство. И на челото ѝ беше написано име: ТАЙНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИ, МАЙКА НА БЛУДНИЦИТЕ И НА МЕРЗОСТИТЕ НА ЗЕМЯТА. И видях жената пияна от кръвта на светиите и от кръвта на Исусовите мъченици; и когато я видях, удивих се с голямо учудване. Откровение 17:3–6.

Блудницата на Тир, която е също и „голямата блудница“, представена в Откровение седемнадесета глава, трябваше да бъде забравена до времето, когато отново ще запее песните си и ще блудства със земните царе.

Всеки авторитетен речник, издаден преди 1950 г., посочва, че жената, облечена в пурпур и алено, в Откровение, седемнадесета глава, е символ на Римокатолическата църква, но днес светът смята Католическата църква за християнска църква. Светът е забравил коя е тя в действителност.

Когато Йоан я видя, преследването през Тъмните векове бе към своя край, защото тя вече беше опиянена от кръвта на светиите. Естественото илюстрира духовното и човек се опива след като пие, а не преди това.

Протестантите, които се бяха отделили от католицизма векове преди 1798 г., вече бяха започнали своето завръщане към католическото общение до 1798 г., защото тя беше определена като „МАЙКА НА БЛУДНИЦИТЕ“. Когато Йоан я видя и се почуди, църквите, които по-рано се бяха отделили от нейното общение, вече бяха се върнали. Така Йоан беше пренесен до 1798 г., когато голямата блудница вече беше избила милиони християни и вече беше съблазнила бившите протестантски църкви да приемат нейното дръзко претендиране, че тя е глава на църквите, както Юстиниан я беше определил през 533 г.

От пророческата гледна точка на 1798 година ангелът тогава представи на Йоан последното изображение на царствата от библейското пророчество.

И ангелът ми каза: Защо се почуди? Аз ще ти кажа тайната на жената и на звяра, който я носи, който има седемте глави и десетте рога. Звярът, който видя, беше и го няма; и ще възлезе от бездната, и ще отиде в погибел; и живеещите на земята ще се почудят, чиито имена не са записани в книгата на живота от създанието на света, когато видят звяра, че беше и го няма, и пак е. Тук е умът, който има мъдрост. Седемте глави са седем планини, на които седи жената. Те са и седем царе: петима паднаха, единият е, а другият още не е дошъл; и когато дойде, трябва да остане за малко. И звярът, който беше и го няма, той е осмият, и е от седемте, и отива в погибел. И десетте рога, които видя, са десет царе, които още не са получили царство; но получават власт като царе за един час заедно със звяра. Откровение 17:7–12.

Звярът е царство в библейското пророчество, както ясно се установява в седма и осма глава на Даниил, а тайната, която ангелът представя на Йоан, е тайната на звяра и на жената, която язди върху звяра. Жената върху звяра е голямата блудница, която блудства с земните царе. Тя е Езавел, а нейният съпруг е Ахав.

Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си; и те ще бъдат една плът. Битие 2:24.

Мъжът е мъж и жената е жена, но заедно те са една плът. Тайната на звяра е, че той е съчетание от църква и държава, съчетанието на жена (църква) и звяра (царе), които са едно царство, съставено от две части. Държавното управление и църковното управление, съчетани заедно, при това жената държи властта в това взаимоотношение, са „образът на звяра“. На Йоан е показана жената, носена от звяра, защото тя е тази, която държи властта в това взаимоотношение.

И жената, която видя, е онзи велик град, който царува над земните царе. Откровение 17:18.

Заедно звярът и жената представляват едно царство (една плът), но ангелът подчертава връзката на великата блудница с земните царе. „Звярът, който“ „бе, и го няма“, който „ще възлезе от бездната и ще отиде в погибел“, и на когото „живеещите по земята ще се удивят“, е папството, когато смъртоносната рана на великата блудница бъде изцелена. Тя „бе“ петото царство в библейското пророчество, но беше „определено“, че през 1798 г. ще получи смъртоносна рана.

Когато Йоан бе духовно пренесен в 1798 година, тя „не беше“ звяр; а „все пак“, когато смъртоносната ѝ рана бъде изцелена в края на седемдесетте символични години, които завършват с предстоящия неделен закон, тя „е“ отново жива, пее песните си, блудства и убива християни.

Седемнадесета глава е последното представяне на царствата на библейското пророчество и като такава тя трябва да бъде в съгласие с първото споменаване на царствата на библейското пророчество. Първото споменаване на тези царства се намира във втора глава на Даниил, която е представена и на двете карти, които бяха изпълнение на Авакумовата заповед да се запише видението и да се изложи ясно върху плочи.

Милеритите бяха прави в разбирането си за Данииловите царства на библейското пророчество, както са представени във втора, седма и осма глава, но тяхното разбиране беше непълно. Скъпоценните камъни на Милър от Даниил, втора глава, блестят десет пъти по-ярко в последните дни, защото се признава, че те посочват първото споменаване не само на царствата на библейското пророчество, но и първото споменаване на откровението, че осмият е от седемте. Исус винаги онагледява края на едно нещо с началото на едно нещо.

Всички пророци говорят за последните дни, а Йоан, в Откровение седемнадесета глава, посочва последното земно царство, когато представя „звяра, който“ „беше и го няма; и ще излезе от бездната, и ще отиде в погибел“. Звярът излиза от „бездната“, което е символ на

„нова проява на сатанинска сила“.

„Когато свършат [свършват] своето свидетелство.“ Периодът, през който двамата свидетели трябваше да пророкуват, облечени във вретинце, приключи през 1798 година. Когато се приближаваха към завършека на своето дело в неизвестност, срещу тях трябваше да бъде водена война от силата, представена като „звьяра, който възлиза от бездната“. В много от народите на Европа властите, които управляваха в Църквата и държавата, в продължение на векове бяха контролирани от Сатана чрез посредничеството на папството. Но тук е представено ново проявление на сатанинска сила.“ Великата борба, 268.

Някои от богословите ще твърдят, че понеже „звярът, който възлиза от бездната“ в Откровение единадесета глава, е отъждествен в този пасаж с атеизма на Френската революция, то изразът „бездна“ е символ на атеизма. Но ислямът възлезе от „бездната“ в Откровение девета глава, а ислямът не е атеизъм. Бездната представлява сатанинско проявление.

„Казах му, че Господ ми бе показал във видение, че месмеризмът е от дявола, от бездънната бездна, и че скоро ще отиде там заедно с онези, които продължаваха да го употребяват.“ Review and Herald, 21 юли 1851 г.

Нещо от „дявола“ е нещо от „бездънната бездна“. В Откровение 17 звярът, който възлиза от бездънната бездна, е силата, която отива в погибел, и онези, чиито имена не са записани в книгата, ще се удивят и ще тръгнат след нея. „Погибел“ означава вечно осъждане и е представена в Откровение като „огненото езеро“, в което звярът е хвърлен.

И звярът бе хванат, и с него лъжепророкът, който вършеше чудеса пред него, с които измами ония, които бяха приели белега на звяра, и ония, които се покланяха на образа му. И двамата бяха хвърлени живи в огненото езеро, горящо със сяра. Откровение 19:20.

В тринадесета глава е посочен първият звяр, който излиза от морето и когото Сестра Уайт пряко определя като папството. В този пасаж светът се удивлява и следва папския звяр.

И видях една от главите му като че ли смъртно ранена; и смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя се почуди след звяра. Откровение 13:13.

Звярът от Откровение седемнадесета глава, на когото „живеещите по земята ще се почудят“, е последната проява на сатанинска власт, която настъпва, когато смъртоносната рана на папството бъде изцелена при скоро идващия неделен закон. Всяка пророческа характеристика на жената и на звяра, върху когото тя язди, в седемнадесета глава, посочва Римската църква, точно както речниците, издадени преди 1950 г., я посочваха.

Звярът от Откровение седемнадесета глава е символ на съчетанието между църква и държава, което е образът на звяра. Звярът със седем глави и десет рога е царството, съставено от десетте царе (Обединените нации), върху което жената язди и над което владее. Жената е папството, което е определено като Вавилон великият, майката на блудниците. След като символите бъдат установени, можем да се върнем към 1798 година;

точката в историята, до която Йоан бе отнесен, за да получи последното представяне на царствата от библийското пророчество.

Ще разгледаме тези царства и тяхното представяне в втора глава на книгата на Данаил в следващата статия.

„На всеки народ, който е излизал на сцената на действието, е било позволено да заеме своето място на земята, за да се види дали ще изпълни намерението на „Бдящия и Светия“. Пророчеството е проследило възхода и падението на великите световни империи — Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Рим. При всяка от тях, както и при народи с по-малка мощ, историята се е повтаряла. Всяка е имала своя период на изпитание, всяка е претърпяла неуспех, славата ѝ е повяхвала, силата ѝ се е оттегляла и мястото ѝ е било заемано от друга.“

„Докато народите отхвърляха Божиите принципи и в това отхвърляне причиняваха собственото си разорение, все пак бе явно, че божественото, върховно ръководещо намерение действаше чрез всички техни движения.“ Възпитание, 177.